

KRISTUSKRANSEN SIDE 10

NATTENS PERLE

Perlen er sort som natten og mørket. Som nattens truende mørke - som sorgen, som dødens mørke, der sluger alle de andre farver.

Indtil nu har Kristuskransen handlet om lys, liv og glæde - men de mørke sider hører jo også med. Vi oplever alle at miste - og en dag skal vi selv dø. Men i kristendommen er mørket ikke bare stedet for angst og mareridt, det er også et sted, Gud følger med os.

En russisk legende fortæller:

En mand var død og kom op i himlen. Her spurgte Gud ham, om han havde lyst til at se hele sit liv fra ende til anden. Det havde manden, og sammen så de hele hans liv. Det var som en lang vandring ved bredden af evighedens hav. Manden lagde mærke til, at der gennem hele hans liv var to sæt fodspor i sandet – hans eget og Guds fodspor.

Manden blev dog noget forundret, da han opdagede, at der på de tidspunkter, hvor livet havde budt på sorger og smerter, kun var et sæt fodspor. Lidt bebrejdede sagde manden til Gud: "Hvordan kan det være, at jeg skulle gå alene, når jeg allermost havde brug for, at du var mig nær?"

Gud sagde da til manden: "Menneskebarn, du forstår ikke! De tidspunkter, hvor det gik dig godt, gik jeg ved siden af dig, men de tidspunkter, hvor du var tynget af sorg, da livet ikke lykkedes for dig - da bar jeg dig!"

I Bibelen står der et sted:

Herren er mit lys og min frelse

Og i trosbekendelsen siger vi om Jesus, at han er

begravet, nedfaret til Dødsriget.